

senere maatte blive bestemte, uden at det er fornødent, at nogen dertil sigtende Bestemmelse er optagen i deres Bestallinger.

§ 18.

Saa længe de i denne Lov indeholdte Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa Kjøbstadkaldene, kunne de ei heller gjøres gjældende for de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbstadkald.

§ 19.

Efterhaanden som Pligten til at offere til Præsten efter § 16 bortfalder, ophører fra samme Tid tillige Offringen til Skolelærerne i Pastoratet imod Erstatning til dem af Kommunen. Til den Ende have samtlige offerydende Skolelærere, naar denne Lov er udkommen, til vedkommende Sogneraad at indsende en Fortegnelse over det Beløb af Offer og Accidentser, som Embedet har havt i de sidste 10 Aar. Den aarlige Gjennemsnitsindtægt i dette Tidsrum vil i Reglen være den Afsløningssum, der skal træde istedetfor Embedets hidtil havte Indtægt af Offer og Accidentser; dog kan Sogneraadet, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, med Amsraadets Samtykke fastsætte Afsløningssummen til et noget derfra afvigende Beløb. — Hvor Afløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogen som helst Gave i Penge eller Naturalier i Anledning af andre kirkelige Forretninger end Konfirmation og Vgtevielse.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afløsning af Offer og Accidentser til Skolelærerembedet finde Sted strax uden at afvente Begjæring i Præsteembedet.

§ 20.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ste April 1873, underkastes Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1882—83. Den gjælder ikke for Færverne og kommer ei heller til Anvendelse paa Præster, der ere ansatte som Seltpræster eller ved Klostre, Hospitaller, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger.